

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

คณะกรรมการประสานงานโครงการรณรงค์คุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ, สำนักงาน.

การนำ จปฐ. มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2529.

จุมพล รอดคำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ฉวีวรรณ วรรณประเสริฐ. สังคมไทย. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แพรววิทยา, 2522.

ครุณี หิรัญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ปรีชา เศรษฐธีร. การศึกษากับการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์โอเคียนสวีท, 2527.

พัฒน์ สุงานงค์ และคณะ. การพัฒนาชนแบบผสมผสาน สำหรับประเทศไทย.

พระนคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ราชบัณฑิตยสถาน, สำนักงาน. พจนานุกรมภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525.

สรศักดิ์ คชาชีวะ. การวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวจากหนังสือพิมพ์. กรุงเทพมหานคร:

คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

เสถียร เชษประทีป. การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ธนาดี บุญลือ. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาชาวเขา. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์, 2528.

หนังสือแปล

ฌอง แมคคาเบร์ค. Many Voices, One World :Communication and Society , Today and Tomorrow ,UNESCO. แปลโดย สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, สำนักงาน. กรุงเทพมหานคร, 2528.

Denis McQuail. Mass Communication Theory : An Introduction. แปลโดย ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

บทความในหนังสือ

เกริก เกียรติ พันธุ์พิพัฒน์ และ บันดาศา ธนสถิตย์. ทรทัศน์ไทย: จากบางขุนพรหม ถึงระบบดาวเทียม. ใน วิวัฒนาการสื่อมวลชนไทย. หน้า 138-154. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เฉลิมพงศ์ มีสมนัย. สภาพทั่วไปของชนบทไทย. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารการพัฒนาชนบท. หน้า 343-420. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

ชวรัตน์ เขิดชัย. การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม. ใน การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. หน้า 1-59. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

ขงยุทธ รักษาศรี. แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับข่าว. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการข่าวและบรรณาธิการ. หน้า 1-80. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

บทความในวารสาร

เกษรศิษฐ์ พงศ์พาณิชย์. สื่อมวลชนกับสังคมและการพัฒนา. นิเทศสาร

6 (ตุลาคม 2520): 83-90.

ยุทธวัฒน์ ภัทรภาชนะภัทร. หัวใจของหนังสือพิมพ์คือข่าว. นิเทศสาร

8 (พฤศจิกายน 2522): 91-107.

อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์. บทบาทของสื่อกระจายเสียงต่อการพัฒนาประเทศ. นิเทศสาร

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (พฤศจิกายน 2522): 25-35.

รายงานการวิจัย

อรนุช เลิศจรรรยาภิษฐ์. โทรทัศน์ : วิถีคิดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของข่าวของ

สถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเสริมหลักสูตร.

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

ภาษาต่างประเทศ

หนังสือ

Budd, Richard w., Throp, Robert K., and Donohew, Lewis.

Content Analysis of Communication. New York:

The Macmillan Company, 1967.

Crump, Spencer. Fundamentals of Journalism. New York:

McGraw Hill, 1974.

Gramsci, A. Selections from the Prison Notebooks. London:

Macmillan Company, 1971.

Izard, Ralp S. Reporting the citizens' news: public affairs

reporting in modern society. New York, 1973.

- Nerfin, M. Another Development : Approaches and Strategies.
Upsala. Dag Hammarskjold Foundation, 1977.
- Pool, I. S. The Role of Communication in the Process of
Modernization and Technological Change in Industrialization
and Society. New York: UNESCO, 1960.
- Robinson, John P. and Levy, Mark R. The Main Source Learning
from Television News. London: SAGE Publications, 1986.

บทความในวารสาร

- Garnham, N. Contribution to a Political Economic of Mass
Communication. Media Culture and Society 1(1979): 123-146.
- Hassan, Ahmad, Mustapha. Some Problems of news Gathering and News
Dissemination in Countries of Asia. Media Asia
13 (1986): 76-78.
- Lasswell, Harold D. Communications Research and Public Policy.
The Public Opinion Quarterly 36 (1972).
- White, D.M. The Gate-Keeper: A Case Study in the Selection of
News. Journalism Quarterly (1950): 383-390.

ภาคผนวก

คู่มือการวิเคราะห์เนื้อหา

สำหรับการศึกษาเรื่อง

การวิเคราะห์ข่าวเมืองหลวง ข่าวท้องถิ่น และข่าวระดับชาติ

ในรายการข่าวโทรทัศน์ไทย

คำชี้แจง

การศึกษาในหัวข้อดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และเพื่อทดสอบความเชื่อมั่นในวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวตามการศึกษานี้ ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องให้บุคคลอื่นศึกษาระเบียบวิธีวิจัย คำนียามของการจำแนกเนื้อหาข่าวตามตัวแปรต่างๆ และลงรหัสจำแนกประเภทของเนื้อหาของข่าวที่ได้รับการสุ่มบันทึกมาหนึ่งรายการ เพื่อเปรียบเทียบกับการวิเคราะห์ของผู้วิจัยเอง ว่ามีความถูกต้องตรงกัน หรือ เบี่ยงเบนไปมากน้อยเพียงไร และนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นสำหรับการวิจัยนี้ต่อไป

คำอธิบาย

ข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์แม่ข่าย ที่ผู้วิจัยได้นำมาให้ท่านวิเคราะห์เนื้อหานี้เป็นวิธีทัศน์ที่ได้รับการคัดต่อให้มีจำนวนข่าวทั้งหมด 20 ข่าว ครอบคลุมจากการสุ่มบันทึกวิธีทัศน์จากรายการข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายทั้ง 5 สถานี ครอบคลุมมาสถานีละ 4 ข่าว ซึ่งประกอบด้วยข่าวภาคสิบเก้านาฬิกาสามสิบนาที และข่าวในภาคยี่สิบนาฬิกา ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านในการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวภายในประเทศแต่ละข่าว ที่ได้รับการนำเสนอ ความระบือขบ และค่านียามของข่าวแต่ละประเภทของการวิจัยที่จะกล่าวถึงต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ชาวภายในประเทศที่ได้รับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์ 5 สถานี คือ ช่อง 3 5 7 9 และช่อง 11 ในช่วงเวลา 19:30 น. - 21:00 น. โดยประมาณ นั่นคือ ถือว่าเริ่มรายการข่าวภาคค่ำตั้งแต่โศกเศร้า รายการข่าวทุ่มครึ่ง และโศกเศร้าจบข่าวภาคค่ำมีสิบนาฬิกาเป็นการสิ้นสุดรายการข่าวภาคค่ำ ดังนั้น จึงไม่รวมพยากรณ์อากาศ หรือข่าวอื่นใดที่ออกอากาศก่อนโศกเศร้าเริ่มรายการข่าวทุ่มครึ่ง หรือหลังโศกเศร้าจบรายการข่าวภาคค่ำมีสิบนาฬิกา การกำหนดหัวข้อข่าวแต่ละข่าว หรือจำนวนข่าว พิจารณาจากเนื้อหาของข่าวนั้นว่าเน้นประเด็นใดเป็นหลัก โดยจะนับว่าข่าวที่ได้รับการนำเสนอหลายข่าว (ค้นโฆษณีสัปดาห์) ต่อเนื่องกัน แต่ถ้าหากเข้าข่ายการเสนอข่าวในลักษณะต่อไปนี้ ก็จะถือว่าเป็นข่าวเดียวกัน

1. ถ้าเน้นที่ตัวบุคคลที่เป็นข่าว ก็จะถือว่าเป็นข่าวภาวะกิจ หรือกิจกรรมของบุคคลนั้น แม้ว่าอาจจะเกิดขึ้นในหลายสถานที่และแยกนำมาเสนอเป็นข่าวสั้นๆ ต่อเนื่องกัน ก็จะถือว่าเป็นหัวข้อข่าวเพียงหนึ่งข่าว

2. หากเน้นที่เหตุการณ์ที่เป็นข่าว โดยมีบุคคลหลาย ๆ คน หรือหลาย ๆ ฝ่ายมาเกี่ยวข้องด้วยก็จะถือว่าเป็นข่าวเดียวกัน แม้ว่าในเนื้อหาข่าวอาจจะนำเสนอภาพข่าว หรือบุคคลในข่าวที่อยู่ในหลาย ๆ สถานที่ก็ตาม

3. เป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานที่หรือวัสดุอันใด แม้ว่าจะมีบุคคลหลายฝ่ายมาเกี่ยวข้องหรือเป็นข่าวที่เกิดในหลายสถานที่ ก็จะถือว่าเป็นข่าวเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม หากการนำเสนอข่าวที่มีลักษณะใกล้เคียงกับข่าวในสามลักษณะข้างต้น แต่ได้รับการนำเสนอในลำดับที่มิต่อเนื่องกัน มีข่าวอันอื่น หรือเนื้อหาอื่นใดมาคั่นกลางอยู่ก็จะถือว่าเป็นข่าวคนละชิ้นกัน หรือนับเป็นข่าวอีกหัวข้อหนึ่ง

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวที่ตัวแปร หรือองค์ประกอบของข่าวที่ต้องแยกพิจารณาออกเป็น 4 ประเด็น คือ

1. ใคร/อะไร เป็นบุคคลหรือวัสดุในข่าว (บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว)
2. ข่าวนั้นเป็นข่าวประเภทอะไร (ประเภทของข่าว)
3. มีจุดกำเนิดของข่าวที่ไหน (สถานที่เกิดข่าว) และ
4. ระดับความสำคัญของข่าวเป็นอย่างไร (ระดับของข่าว)

ตัวแปร หรือองค์ประกอบของข่าวแต่ละส่วนมีรายละเอียด และกรอบที่ใช้ในการ
จำแนกประเภทตามวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา มีรายละเอียดดังนี้

1. บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว

ในการพิจารณาเรื่องบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวนั้น ผู้วิจัยพิจารณาจากเนื้อหาของข่าว
โดยทั้งหมดว่าเป็นเรื่องที่เน้น หรือเกี่ยวข้องกับบุคคลใดมากที่สุด อีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า
ใครเป็นจุดกำเนิดของข่าวหรือผู้ให้ข่าวที่เนื้อหาของข่าวนั้นให้ความสนใจในการนำมาเสนอ

บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว แบ่งประเภทออกเป็นสามระดับคือ

1.1 บุคคลระดับชาติ ได้แก่พระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูง คณะรัฐมนตรี ผู้นำ
ต่างประเทศ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ และข้าราชการทหารระดับ
สูง เป็นต้น ซึ่งเป็นบุคคลที่คนทั่วไปให้ความสนใจและมีบทบาทอย่างสำคัญในกิจกรรม
ต่างๆ ภายในประเทศหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ

วัสดุระดับชาติ หมายถึงสิ่งประณีต วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ได้รับ
การสร้างขึ้น หรือมีอยู่โดยธรรมชาติอยู่แล้ว อันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่
ของประชาชนทั่วไปในประเทศ หรือการรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ

1.2 บุคคลระดับเมืองหลวง ได้แก่บุคคลที่มีถิ่นพำนัก หรือมีภาระหน้าที่เกี่ยว
ข้องกับกิจกรรมทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม หรือวัฒนธรรมของเมืองหลวง
อาทิ ข้าราชการประจำที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร หรือการพัฒนาเมืองหลวง
 เป็นต้น

วัสดุระดับเมืองหลวง หมายถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่มีอยู่แล้วตามธรรม
ชาติ หรือได้รับการสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองหลวง และมีความสำคัญ ต่อ
ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในเมืองหลวง เท่านั้น

1.3 บุคคลระดับท้องถิ่น คือบุคคลที่มีถิ่นพำนักอยู่ในพื้นที่นอกเหนือจากเขต
เมืองหลวง และเป็นบุคคลที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งเท่านั้น นั่น
คือเป็นบุคคลที่ได้รับความสนใจ หรือมีความสำคัญเฉพาะในท้องถิ่นที่เขาสังกัดอยู่

วัสดุระดับท้องถิ่น ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ได้รับการสร้าง
สรรค์โดยบุคคลในท้องถิ่น หรือมีอยู่แล้วตามธรรมชาติในท้องถิ่นนั้นๆ และมีความ
สำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นนั้น

2. ประเภทของข่าว

ในชั้นแรกของการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของข่าวออกเป็น 5 ประเภท วิชาได้พัฒนามาจากการศึกษาของ คุณณรรุช เลิศจรรยาภักดิ์ ได้แก่

2.1 ข่าวการเมือง หมายถึง ข่าวความเปลี่ยนแปลง หรือกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ ภารกิจของข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ การเดินขบวนประท้วง การเรียกร้องสิทธิและยังหมายรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอีกด้วย

2.2 ข่าวเศรษฐกิจ ได้แก่ ข่าวที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ ชีวิตความเป็นอยู่ และฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศและบุคคลในพื้นที่ต่างๆ

2.3 ข่าวสังคม คือข่าวอื่นๆ นอกเหนือจากข่าวการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และข่าวพัฒนา นอกจากนี้ข่าวสังคมยังรวมถึงข่าวบันเทิง ข่าวงานรื่นเริง การจัดงานเฉลิมฉลอง การจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้เพื่อการกุศล ข่าวภัยพิบัติ อุบัติภัย ข่าวอาชญากรรม และการปราบปรามของเจ้าหน้าที่อีกด้วย

2.4 ข่าววัฒนธรรม เป็นข่าวเกี่ยวกับศาสนา หรือเทศกาลต่างๆ ตลอดจนกิจกรรมทางวัฒนธรรมอื่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ หรือคนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง

2.5 ข่าวพัฒนา หมายถึงข่าวที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า หรือเป็นข่าวที่ก่อให้เกิดการพัฒนา ประเทศหรือท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง ในด้านกีฬา การศึกษา พยากรณ์อากาศ และการให้ความช่วยเหลือประเภทต่างๆ ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ เป็นต้น

2.6 ข่าวพระราชสำนัก ได้แก่ข่าวพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชินี และกรณียกิจของพระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูงตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไป

2.7 ข่าวกิจกรรมทหาร หมายถึงข่าวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงการทหาร ทั้งในด้านการป้องกันประเทศ การตรวจพลสวนสนาม ภารกิจของผู้นำทหาร และกิจกรรมอื่นๆ

3. สถานที่เกิดซ้ำ

สถานที่เกิดซ้ำ หมายถึงสถานที่ที่บุคคลในชื่อนั้นให้ซ้ำ หรือสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในชื่อนั้น โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของสถานที่เกิดซ้ำออกเป็น 3 ประเภทคือ

3.1 เมืองหลวง ได้แก่พื้นที่ภายในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงทั้งสามจังหวัดคือ สมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี

3.2 ท้องถิ่น ได้แก่ พื้นที่ในจังหวัดอื่นว นอกเหนือจาก เมืองหลวง และ

3.3 ต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ในบางข่าวอาจจะไม่ได้ระบุสถานที่เกิดซ้ำ หรือสถานที่นั้นไม่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าเป็นสถานที่แห่งใด นั่นคือ จากภาพข่าวแล้วไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นสถานที่ไหน และเนื้อหาของข่าวก็ไม่ได้ระบุว่าชื่อนั้นเกิด หรือ เป็นข่าวในสถานที่ใดก็ให้ถือว่า ไม่ระบุสถานที่เกิดซ้ำ

4. ความสำคัญของข่าว

ความสำคัญของข่าว ผู้วิจัยพิจารณาจากเนื้อหาของข่าวนั้นว่าเกี่ยวข้องกับบุคคลระดับใด เหตุการณ์ในชื่อนั้นเกี่ยวข้องกับหรือมีความสำคัญต่อประชาชนในวงแคบเฉพาะ เมืองหลวง ท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือต่อคนทั้งชาติ เพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการจัดแยกประเภทของข่าวตามระดับความสำคัญของข่าวที่แบ่ง เป็น 3 ระดับคือ

4.1 ข่าวระดับชาติ เป็นข่าวที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ และความสนใจของคนทั้งชาติ เนื่องมาจากความสำคัญของบุคคลที่เป็นข่าว หรือเหตุการณ์ที่เป็นข่าวนั้นเองก็ได้

4.2 ข่าวระดับเมืองหลวง เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลระดับเมืองหลวง หรือมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่และความสนใจของคนในเมืองหลวงเท่านั้น

4.3 ข่าวระดับท้องถิ่น เป็นข่าวที่บุคคลในข่าวเป็นบุคคลในท้องถิ่น หรือเป็นข่าวที่มีความสำคัญเฉพาะคนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง

จากลักษณะการจำแนกเนื้อหาของข่าวใน 4 ลักษณะข้างต้นของการศึกษานี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยฯ ของอธิบาช และยกตัวอย่าง เนื้อหาของข่าว ครอบคลุมตามกรอบหลักคือ ระดับความสำคัญของข่าว และกรอบรองให้แก่ประเภทของข่าว ซึ่งผู้วิจัยจะอธิบาชความหมายของข่าวในแต่ละประเภท และยกตัวอย่าง เนื้อหาของข่าว แต่ละประเภทประกอบพอสังเขป คือ

1. ข่าวระดับชาติ

ข่าวระดับชาติ หมายถึงข่าวที่มีความสำคัญต่อคนทั้งชาติ ผลกระทบของข่าวมีในระบับกว้าง อันเป็นผลจากการที่บุคคลในข่าว เป็นคนที่ประชาชนทุกคนให้ความสนใจ หรือ เนื้อหาของข่าวมีความสำคัญ และผลกระทบต่อความเป็นอยู่ หรือความสนใจของคนทั้งชาติ

ข่าวระดับชาตินี้เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับบุคคล หรือ เหตุการณ์ที่มีความสำคัญของประเทศไทย หัวข้อข่าวที่จัดเป็นข่าวระดับชาตินี้ ครอบคลุมตามประเภทของข่าวได้ดังนี้

ก. ข่าวในพระราชสำนัก

ข่าวในพระราชสำนัก หมายถึง รายงานข่าวเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูง

ข. ข่าวการเมือง

1. ข่าวรัฐบาล และการบริหารประเทศหมายถึง กิจการของรัฐบาล และกิจการของส่วนราชการต่างว ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารประเทศ ในระดับชาติ สามารถแยกแยะเป็นหัวข้อย่อยๆ ได้ดังนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงโยกย้าย ข้าราชการของรัฐบาลในส่วนกลาง ในระดับหัวหน้ากองขึ้นไป

1.2 การป้องกัน การออกกฎหมาย และคำสั่ง

1.3 การบริหารราชการในส่วนกลาง

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.5 การประชุมของรัฐบาล

1.6 รัฐสภา และขบวนการนิติบัญญัติ สมาชิกสภาาร่างกฎหมาย

และผู้แทนราษฎร

1.7 ข่าวกี่ยวกับการะกิจส่วนตัวของนายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรี
ข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำระดับหัวหน้ากองขึ้นไป

1.8 กิจการอื่น ๆ ของรัฐบาล อาทิ การตัดสินใจในปัญหา
เฉพาะด้าน การให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ และผู้สื่อข่าว คำสั่ง การประชุม
คณะรัฐมนตรี ถ้อยแถลง กี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงคณะรัฐ
มนตรี และการประกาศอื่น ๆ

1.9 การปฏิรูปการบริหาร การให้ออก การลดจำนวนข้าราชการ
การ การแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองและ
ผู้ได้รับการปกครอง การรับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน

2. ข่าวการเมืองระดับชาติ หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ของพรรคการ
เมือง และนักการเมืองที่กี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในวง
กว้าง แยกออกเป็นข้อย่อย ดังนี้

2.1 การเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติ สภาผู้แทนราษฎร การ
แต่งตั้งวุฒิสมาชิก และองค์การอื่น ๆ ที่กี่ยวข้องกับการเมือง

2.2 กิจกรรมภายในพรรคการเมือง และความสัมพันธ์
ระหว่างพรรคการเมือง

2.3 องค์การกึ่งองค์การทางการเมือง เช่น สมาคม สโมสร
หรือ สหภาพของนักศึกษา องค์การกึ่งองค์การของวัฒนธรรม เช่น สมาคม
สโมสร หรือ สหภาพ องค์การเหล่านี้อาจดำเนินการเปิดเผย หรือ เชื่อมโยง
กับพรรคการเมืองอย่าง เจียมใจ

2.4 การหยุดงานรวมถึงการเดินขบวนต่อต้านอื่น ๆ เพื่อเรียก
ร้องสิทธิ

ค. ข่าวเศรษฐกิจ

ข่าวเศรษฐกิจระดับชาติหมายรวมถึง ข่าวที่กี่ยวกับเรื่องการประกอบ
อาชีพ ชีวิตความเป็นอยู่ สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และสภาพทางภูมิอากาศที่
อาจส่งผลต่อการประกอบอาชีพของประชาชนในทุกภูมิภาคของประเทศ อาทิ

1. กิจกรรมทางเศรษฐกิจ อาทิ ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ การส่งเสริมการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก ภาษี การเพิ่มราคาสินค้า การประกันราคาสินค้า อัตราเงินเฟ้อ การลงทุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เป็นต้น

2. การจ้างและสวัสดิการกรรมกร อาทิ อัตราการจ้างงาน อัตราการว่างงาน ค่าแรงงานขั้นต่ำ การประกันสุขภาพและสังคม การจ้างงานสตรี ปัญหาการใช้แรงงานเด็ก ปัญหาการอพยพแรงงานจากชนบทสู่เมืองหลวง หรือเมืองใหญ่

3. ระดับราคาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม หรือดัชนีสินค้าบริโภค ครอบคลุมเป็นระดับราคาของตลาดโลก ตลาดสินค้าภายในประเทศที่ถือว่าเป็นตลาดกลางสำหรับการซื้อขายแลกเปลี่ยนในภูมิภาคนั้น

ง. ชาวสังคม

หมายถึง ชาวทั่วไปนอกเหนือจากชาวการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และชาวพัฒนา ที่ประชาชนทั่วไปให้ความสนใจ และบางครั้งอาจส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชาติ

1. ชาวภัยพิบัติ อาชญากรรม ที่ประชาชนทั้งประเทศให้ความสนใจ มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

2. การจัดกิจกรรมเพื่อเฉลิมฉลองบุคคลสำคัญ อาทิ พระมหากษัตริย์ ราชวงศ์ชั้นสูง วีรบุรุษ วีรสตรี ฯลฯ

3. การจัดงานเพื่อขอรับบริจาคเพื่อสาธารณกุศล หรือ การบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย เป็นต้น

4. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการสืบสวนจับกุม หรือปราบปรามการค้าสิ่งเสพติด การลักลอบขนสินค้าหนีภาษีเข้าในประเทศ หรือเหตุการณ์ร้ายอื่นๆ ที่ประชาชนทั่วประเทศให้ความสนใจหรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เป็นต้น

จ. ชาววัฒนธรรม

ได้แก่ชาวเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชาติ อาทิ การเยี่ยมชมเยือนจากคณะผู้แทนทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศ การรื่นเริงตามเทศกาลต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นพร้อมกันทั่วทั้งประเทศ กิจกรรมเนื่องในโอกาสพิเศษหรือกิจกรรมที่จัดเป็นประเพณีในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นงานสำคัญระดับชาติ หรือเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เช่น เทศกาลกินเจที่ภูเก็ต เทศกาลตรุษจีนที่นครสวรรค์ งานประเพณีลอยกระทงที่เชียงใหม่ งานเผาเทียนเล่นไฟที่สุราษฎร์ เป็นต้น

ฉ. ชาวพัฒนา

หมายถึงชาวที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับส่งเสริมพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งในด้านการเมือง และเศรษฐกิจ

1. การเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการผลิตอาหาร ในด้านการปรับปรุงวิธีการเพาะปลูก การปรับปรุงพันธุ์ เครื่องมือในด้านการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเกษตรกรรม หรือการผลิตเครื่องมืออุตสาหกรรม เป็นต้น

2. การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ วิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี และการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การสื่อสารโทรคมนาคม

3. การศึกษา พัฒนาการทางการอ่านวยความสะดวกในการศึกษา การปฏิรูประบบการศึกษา

4. สุขภาพ อนามัยและยา ปัญหาโรคติดต่อร้ายแรง การควบคุมโรคติดต่อ โครงการวางแผนครอบครัวการรณรงค์สุขภาพระดับชาติ การป้องกันสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ การค้นคว้าด้านยารักษาโรค จำนวนการตายของทารกและเด็ก ผู้ที่มีอายุยืน การอนุรักษ์ธรรมชาติ สภาวะแวดล้อมเป็นพิษ

5. โครงการส่งเสริม พัฒนาการปกครอง การป้องกันตนเองให้กับประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ

6. พยากรณ์อากาศ และสภาวะอากาศทั่วทั้งประเทศ

7. ชาวกีฬาระดับชาติ เช่น นักกีฬาทีมชาติไทย การแข่งขันเอเชียนเกมส์ กีฬาเซค กีฬาแห่งประเทศไทย

ช. ชาวกิจกรรมทหาร

หมายถึง ชาวกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับราชการทหาร ภารกิจ
ของผู้นำกองทัพ หรือกิจกรรมภายในกองทัพ อาทิ

1. การป้องกันประเทศ การส่งกำลังทหารโจมตีข้าศึกที่รุกล้ำ
อธิปไตยของชาติ
2. การระดมพล เพื่อเข้ารับการฝึก หรือประกาศภาวะ
สงคราม
3. พิธีตรวจพลสวนสนามในระดับกองทัพ
4. ภารกิจของผู้นำกองทัพตั้งแต่ระดับผู้บังคับการกองพลขึ้นไป
5. การแข่งขันกีฬาภายใน หรือระหว่างกองทัพ
6. กิจกรรมอื่น ๆ ของกองทัพในระดับกองพลขึ้นไป ในด้าน
การออกแถลงการณ์ การฝึกกำลังพล การพัฒนากองทัพ ฯลฯ

2. ชาวเมืองหลวง

ชาวเมืองหลวง หมายถึง ชาวที่มีเนื้อหา บุคคลในข่าว และความสำคัญของ
ข่าวเกี่ยวข้องกับกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง 3 จังหวัด คือ ปทุมธานี นนทบุรี
และสมุทรปราการ เนื้อหาส่วนใหญ่ของข่าวเมืองหลวงจะตอบสนองความต้องการต่อ
ประชาชนในเขตดังกล่าว แต่ไม่ได้มีผลกระทบต่อประชาชนในเขตจังหวัดอื่น ๆ หรือประชาชน
ในชนบทเลย ชาวเมืองหลวงมีลักษณะของข่าวดังนี้ คือ

ก. ชาวการเมืองของเมืองหลวง

1. ชาวการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ของกรุงเทพมหานคร
ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ
 1. การออกเทศบัญญัติ ระเบียบ คำสั่ง
 2. การบริหารราชการส่วนจังหวัด อาเภอ ตำบล
 3. การประชุม ภารกิจ คำสั่งของสมาชิกสภาจังหวัด
 3. ชาวเมือง เทศบาล เทศบาลนคร

4. ภารกิจของผู้ว่าราชการจังหวัด และข้าราชการ
จังหวัดในเขตเมืองหลวง

5. การเปลี่ยนแปลงโยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง ให้ออก
จากราชการของข้าราชการในเมืองหลวง

6. ภารกิจอื่น ๆ ของฝ่ายบริหารส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการ
การตัดสินใจในปัญหาเฉพาะด้านที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น การให้สัมภาษณ์แก่หนังสือ
พิมพ์ และผู้สื่อข่าว คำสั่ง การประชุม

7. การรับเรื่องราวร้องทุกข์ของฝ่ายบริหารจากประชาชน
ในเขตท้องที่รับผิดชอบ

2. การเมือง

1. การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สมาชิก
สภาจังหวัด สมาชิกสภาเขต หรือสมาชิกสภาเทศบาล เป็นต้น

2. กิจกรรมภายในพรรคการเมือง และความสัมพันธ์
ระหว่างพรรคการเมือง เกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

3. องค์การกึ่งองค์การทางการเมือง เช่น สมาคม
สโมสร หรือองค์การกึ่งองค์การทางวัฒนธรรมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวข้องกับ
คนในเขตเมืองหลวง เช่น มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง สโมสรธุรกิจกรุงเทพฯ ฯลฯ

4. กิจกรรมของนักการเมืองในเขตเมืองหลวง ต่อ
ประชาชนในท้องถิ่นของคน

ข. เศรษฐกิจเมืองหลวง

1. ระดับราคาสินค้าอุปโภค บริโภคในตลาดของกรุงเทพฯ-
นคร และจังหวัดใกล้เคียง

2. กิจกรรมทางเศรษฐกิจ อาทิ ความช่วยเหลือจากต่าง
ประเทศ หรือจากรัฐบาลต่อเมืองหลวง ระดับราคาสินค้าประจำวันในตลาด
กรุงเทพฯ นคร การลดราคาสินค้า การเพิ่มราคาสินค้า งานสับค่างสินค้า
ราคาถูกที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐบาล หรือภาคเอกชน เป็นต้น

3. การจ้างและสวัสดิการกรรมกร เช่น อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ การควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองหลวง ฯลฯ

4. การเกษตรและการผลิตอาหารในเขตเมืองหลวง

ค. ชาวสังคมเมืองหลวง

1. กิจกรรมขององค์การต่างๆ หรือพิธีการที่จัดขึ้นในเขตเมืองหลวง อาทิ การวิ่งเพื่อสุขภาพ การแสดงต่างๆ งานราตรีสโมสร งานเฉลิมฉลอง เป็นต้น

2. ชาวกิจกรรมของบุคคลสำคัญในภาคเอกชนของเมืองหลวง เช่น การจัดงานมงคลสมรส การร่วมงานสาธารณกุศล เป็นต้น

3. ปัญหาประชากร เช่น การอพยพของคนชนบทเข้าสู่เมืองหลวง ฯลฯ

4. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่เมืองหลวง

5. ชาวทั่วไป ได้แก่ ชาวอาชญากรรม อุบัติเหตุ อุบัติภัยที่เกิดขึ้นในเขตเมืองหลวง

ง. ชาววัฒนธรรมของเมืองหลวง

ชาววัฒนธรรมของเมืองหลวง ได้แก่ ชาวที่เกี่ยวกับการส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นเมืองหลวง เช่น งานนิทรรศการภาพเขียน การประกวดวาดภาพ การแสดงดนตรี การแสดงทางวัฒนธรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวในเมืองหลวงได้รับชม

จ. ชาวพัฒนาเมืองหลวง

1. ชาวเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย เช่น ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาการไร้ที่อยู่อาศัย การส่งเสริมบ้านราคาถูก

2. การพัฒนาเมืองหลวง การซ่อมแซมปรับปรุงถนน ระบบสาธารณูปโภค ปัญหาสภาพแวดล้อมเป็นพิษ ฯลฯ

3. ชาวการศึกษา การส่งเสริมอาชีพ และการค้นพบทางเทคโนโลยีต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในเมืองหลวง

4. การแข่งขันกีฬาในระดับจังหวัดในกรุงเทพมหานครและ
จังหวัดใกล้เคียง

5. ชาวเกี่ยวกับการพัฒนาอื่น ๆ

ฉ. ชาวกิจกรรมทหารเมืองหลวง

1. ชาวเกี่ยวกับวงการทหารในเขตเมืองหลวง เช่น
ชาวคัดเลือกทหารในกรุงเทพมหานคร การระดมพล การตรวจเยี่ยมหน่วย
ทหารในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง ของผู้นำหน่วยทหารในเขต
เมืองหลวง

2. กิจกรรมอื่น ๆ ของทหารในพื้นที่ อาทิ การให้ความ
ช่วยเหลือแก่ประชาชน การแข่งขันกีฬา เป็นต้น

3. ชาวท้องถิ่น

ชาวท้องถิ่น หมายถึงชาวที่มีสถานที่เกิดชววนอกเขตกรุงเทพมหานคร และ
จังหวัดใกล้เคียง เป็นชาวที่มีความสำคัญ หรือผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่น
หนึ่ง เป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งบุคคลที่เป็นชาว เนื้อหาของชาว ก็เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น ๆ

ก. ชาวการเมืองท้องถิ่น

1. ชาวการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1. การออกเทศบัญญัติ ระเบียบ คำสั่ง

2. การบริหารราชการส่วนจังหวัด อำเภอ และ

ส่วนตำบล

3. การประชุม ภารกิจ คำสั่งของสมาชิกสภาจังหวัด

3. ชาวเทศบาล เทศบาลนคร เทศบาลเมือง

4. ภารกิจของผู้ว่าราชการจังหวัด และข้าราชการ

ในจังหวัดต่างๆ

5. การเปลี่ยนแปลงรัชชัชวาช เลื่อนตำแหน่ง ำให้ออก
ของข้าราชการในท้องถิ่น

6. ภาระกิจอื่น ๆ ของฝ่ายบริหารส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการตัดสินใจในปัญหาเฉพาะด้านที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น การให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ และผู้สื่อข่าว คำสั่ง การประชุม

7. การรับเรื่องร้องทุกข์ของฝ่ายบริหารจากประชาชนในเขตท้องถิ่นที่รับผิดชอบ

2. ชาวการเมืองท้องถิ่น

1. การเลือกตั้งนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบล

2. องค์การกึ่งองค์การทางการเมือง เช่น สมาคม สโมสร หรือองค์การกึ่งองค์การทางวัฒนธรรมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวข้องกับคนในจังหวัดต่างๆ

3. กิจกรรมของนักการเมือง ต่อประชาชนในท้องถิ่นของคน

ข. ชาวเศรษฐกิจท้องถิ่น

1. การเกษตร อุตสาหกรรม และการผลิตอาหารในแต่ละท้องถิ่น

2. กิจกรรมทางเศรษฐกิจ อาทิ ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ หรือจากรัฐบาล ราคาราคาสินค้าประจำวันในตลาดแต่ละภูมิภาค การลดราคาสินค้า การเพิ่มราคาสินค้า

3. การจ้างและสวัสดิการกรรมกร เช่น อัตราค่าจ้าง แรงงานขั้นต่ำ การควบคุมโรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ

ค. ชาวสังคมของท้องถิ่น

1. กิจกรรมของประชาชนในท้องถิ่น อาทิ งานเฉลิมฉลอง งานรื่นเริงต่างๆ ที่จัดขึ้นเป็นครั้ง เป็นคราว หรือพิธีการต่างๆ

2. กิจกรรมของบุคคลสำคัญในท้องถิ่นต่างๆ

3. ปัญหาด้านประชากร เช่น การย้ายถิ่นฐาน

4. การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกัน หรือปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่

6. ชาวหัวใบ ไม้ไผ่ ชาวอาสาสมัคร อุบัติเหตุ อุบัติภัย พิธีการที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่น

ง. ชาววัฒนธรรมท้องถิ่น

ชาววัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึงถึง กิจกรรม หรืองานประเพณีของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง โดยกิจกรรมเหล่านั้นอาจจะเป็นงานที่จัดขึ้นเป็นประจำจนเป็นประเพณี หรือเป็นครั้ง เป็นคราวก็ได้ ซึ่งเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาประเพณี หรือวัฒนธรรมอันดีงามของคนในท้องถิ่นนั้น และถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยที่กิจกรรมนั้นอาจได้รับการยอมรับให้เป็นงานสำคัญระดับชาติด้วยก็ได้

จ. ชาวพัฒนาท้องถิ่น

1. การค้นพบ หรือการประดิษฐ์ทางเทคโนโลยีของคนที่อยู่ในท้องถิ่นโดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ซึ่งอาจได้รับการยอมรับเป็นการค้นพบ หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มีความสำคัญระดับชาติอีกด้วย

2. การพัฒนา ปรับปรุงในด้านการศึกษา สุขอนามัย การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น หรือการปกครองตนเอง

3. ที่อยู่อาศัย เช่น ปัญหาความแออัด ปัญหาการไร้ที่อยู่อาศัย การส่งเสริมบ้านราคาถูก

4. การพัฒนาท้องถิ่น การซ่อมแซมปรับปรุงถนน ระบบสาธารณูปโภค ปัญหาสภาพแวดล้อมเป็นพิษ ฯลฯ

6. พัฒนาการของชนบท อาทิ การซ่อมแซมปรับปรุงหมู่บ้าน อุตสาหกรรมในหมู่บ้าน การส่งเสริมศิลปดั้งเดิม การแกะสลัก

7. การแข่งขันกีฬาระดับจังหวัด หรือในแต่ละท้องถิ่น

ฉ. ชาวกิจกรรมทหารในท้องถิ่น

1. ชาวเกี่ยวกับราชการทหาร หรือหน่วยทหารในท้องถิ่นแต่ละจังหวัด อาทิ การตรวจเลือกทหารในแต่ละจังหวัด การฝึกภาคสนาม แดงการของผู้บังคับกรมทหารในแต่ละท้องที่ เป็นต้น

2. กิจกรรมอื่นๆ ของผู้บังคับหน่วยทหาร หรือทหารที่ประจำการอยู่ในท้องที่ อาทิ การให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน กีฬา ฯลฯ

วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจำแนกประเภทของตัวแปรต่างๆ ที่ได้นำมาแล้วในตอนต้น มีวิธีการ คือ ขอให้ท่านชมรายการข่าวที่บันทึกในเทปวิดิทัศน์ที่ผู้วิจัยได้มอบมาให้ พร้อมกับเอกสารชุดนี้ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาข่าว และระบุค่าของตัวแปรในข่าวแต่ละหัวข้อดังนี้

1. บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว

1.1 ระดับชาติ	รหัส	1
1.2 ระดับเมืองหลวง	รหัส	2
1.3 ระดับท้องถิ่น	รหัส	3
1.4 ไม่ระบุ หรือเน้นบุคคลที่เป็นข่าว	รหัส	0

2. ประเภทของข่าว

2.1 ข่าวการเมือง	รหัส	1
2.2 ข่าวเศรษฐกิจ	รหัส	2
2.3 ข่าวสังคม	รหัส	3
2.4 ข่าววัฒนธรรม	รหัส	4
2.5 ข่าวพัฒนา	รหัส	5
2.6 ข่าวในพระราชสำนัก	รหัส	6
2.7 ข่าวกิจกรรมทหาร	รหัส	7

3. สถานที่เกิดข่าว

3.1 เมืองหลวง	รหัส	1
3.2 ท้องถิ่น	รหัส	2
3.3 ต่างประเทศ	รหัส	3
3.4 ไม่ระบุสถานที่เกิดข่าว	รหัส	0

4. ระดับของข่าว

4.1 ข่าวระดับชาติ	รหัส	1
4.2 ข่าวระดับเมืองหลวง	รหัส	2
4.3 ข่าวระดับท้องถิ่น	รหัส	3

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวภาคค่ำที่ได้รับการสุ่มบันทึกมานี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบบันทึกผลแนบมาด้วยแล้ว การลงรหัส เพียงแต่ทำเครื่องหมายลงในช่องค่าของตัวแปรที่ท่านเห็นว่าตรงกับประเภทของการจำแนกเนื้อหาข่าว ของการศึกษานี้มากที่สุดในตัวแปรแต่ละตัวเพียงค่าเดียวเท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คุณากร เพ็ชรคง

ประวัติผู้เขียน

นาย คุณากร เพชรคง เกิดเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2508 ที่จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2530 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2530 และสำเร็จการศึกษา ในปี พ.ศ. 2533 เคยได้รับรางวัลเรียนดี และมารยาทเรียบร้อยพระราชทาน จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. 2527 ขณะนี้ ประกอบอาชีพเป็นนักวิจัย อยู่ที่ บริษัท เอคอรัน-ออมนิแตรัค จำกัด